

גליון 421
שנה ט' תש"פסיפורי
צדיקים

יו"ל לע"נ הרה"ח ר' הלל ז"ל בן ר' פינחס נחום המבורגר שיבלט"א

תודה למשפחת קליימן על האישי לשרתנוש בתמונה

סיפורי חז"ל

פעם אחת שמעתי בגנות תלמידי חכמים ולא מחיתי לכן נענשתי מעשה במוכס אחד ישראל רשע שמת, ובו ביום מת אדם גדול בעיר, ובאו כל בני העיר ויתעסקו במיטתו, וקרובי אותו מוכס הוציאו גם את מיטת המוכס אחריו, קפצו עליהם אויבים והניחו המיטה וברחו, והיה שם תלמיד אחד שישב לו עם מיטת רבו. לאחר זמן חזרו גדולי העיר לקבור את החכם ונתחלפה להם מיטתו בשל מוכס, והיה התלמיד צועק ולא הואיל, וקרובי המוכס קברו את החכם, ונצטער בה אותו תלמיד מאד, מה חטא גרם שיקבר זה בביון כזה, ומה זכה אותו רשע להיקבר בכבוד גדול כזה, נראה לו רבו בחלום ואמר לו: אל תצטער בוא ואראך את כבודי הגדול בגן עדן, ובוא ואראך אותו האיש בגיהנום וציר של פתח גיהנום סובב באזניו, אבל פעם אחת שמעתי בגנות תלמידי חכמים ולא מחיתי, לכן נענשתי, וזה המוכס פעם אחת הכין סעודה לשר העיר ולא בא שר העיר, וחילק את הסעודה לעניים. וזה היה שכרו.

(סנהדרין מ"ד - ב' ברש"י)

פרשת השבוע

"שויתי ה' לנגדי תמיד" ב' וחסאתי נגדי תמיד".

שנים ליום עולה תמיד כ"ח - ג'
הרה"ק רבי יעקב מליסה בעל 'נתיבות המשפט' זיע"א, נודמן פעם לעיר בריסק והתאכסן בביתו של רב המקום הרה"ק רבי אריה קצנבלויגן זיע"א, שנודע כשקדן מופלג העוסק בתורה יומם ולילה, ואינו נותן דעתו לזמני אכילה קבועים ולשעות שינה נחוצות. כשנפרד הרב מליסה ממארחו, לחץ בחמימות רבה את ידו ואמר, אני מברך אותך שיקויים בכך הכתוב בפרשת פינחס "שנים ליום עולה תמיד". תמה רבי אריה לשמע הברכה המיוחדת של האורח הדגול, וביקש ממנו שיסביר לו כוונת הדברים שהשמיע זה עתה בפניו. שם הרב מליסה את שתי ידיו על כתפי מארחו והעיר בחיך, כידוע מתחיל הסעיף הראשון בשלחן ערוך בכתוב תהלים (ט"ז ח) "שויתי ה' לנגדי תמיד". והסעיף האחרון בשלחן ערוך מסתיים בכתוב במשלי (ט"ו - ט"ו) "וטוב לב משתה תמיד". משום כך ברכתי אותך ששני תמידים אלה לא יתערבו אצלך זה בזה, אלא בשעת לימוד תלמד ובשעת סעודה תאכל.

את קרבני וגו' תשמרו להקריב לי במוערו (כ"ח - ב')
כשנסתלק לבית עולמו הרה"ק רבי יעקב משה מקומרנא זיע"א והוא בן ס"ח שנה, הספידו חתנו הרה"ק בעל ה"מנחת אלעזר" ממונקאטש זיע"א, וקרא עליו את הפסוק "את קרבני לחמי לאישי תשמרו להקריב לי במועדו", והסביר שצדיק שמת, כמוהו כקרבן עולה של דורו, שמיכאל המלאך מקריב את נשמותיהן של צדיקים על המזבח שברקיע, אבל הפסוק מזהיר את בני הדור שישמרו להקריבו רק "במועדו", ולא לפני מלאות לו שבעים שנה, אם יספה בעוון הדור, ובמהלך הספדו שפך הציבור דמעות כמים, וקרא "ויהיו נא הדמעות חשובים כנסכים לעולה וכליל לאישים".

שנים ליום עולה תמיד (כ"ח - ג')
מסופר על הרה"ק רבי ישראל מרוזין זיע"א שהיה אומר, גם בזמן הזה כשאין בית המקדש קיים, אנו צריכים לקיים את הכתוב 'שנים ליום עולה תמיד'. והכוונה היא, שבכל עת ובכל שעה יהיו לנגד עינינו שני התמידים הבאים, א'

זמני השבת

זמני יציאת השבת

ירושלים 8:31 ת"א: 8:33 ר"ת: 9:03

פרשת פינחס

זמני כניסת השבת

ירושלים: 7:13 ת"א: 7:28

אשוב אל ביתי נאנח. הרעים נפרדו, המלמד נסע לביתו והחנווני נותר בחצרו של רבי שלמה, ממתין בקוצר רוח ליום שבו ייקרא אל חדרו של הצדיק. באחד הימים ניגש אליו הגבאי, הצדיק קורא לך, בישר. החנווני הנרגש נכנס בגיל ורעדה אל חדרו של הרבי, סוף סוף אקבל את הברכה, חשב לעצמו. אולם הצדיק לא התייחס כלל למצוקתו, עוד ימים מספר אצא לנטיעה וברצוני שתצטרף אלי, אמר.

מרכבתו של רבי שלמה נסעה ראשונה, אחריה מרכבותיהם של חסידיו, מדי פעם עצרו המרכבות בכפרים ובעיירות, והצדיק היה פונה אל בית המדרש להתוועד עם יהודי המקום. שעת לילה מאוחרת, ההתוועדות הסתיימה זה מכבר, החסידים ישנים על ספסלי בית המדרש, גם החנווני העייף מנסה לחטוף תנומה קלה, ולפתע הוא שומע צעדים הקרבים לעברו, וקול הקורא בשמו, הוא פוקח את עיניו ורואה לפניו את רבי שלמה, בוא לחדרי אומר הצדיק, החנווני קם בזריזות, נוטל את ידיו וצועד בעקבות הרבי.

הם נכנסים לחדר קטן, רבי שלמה מתיישב והחנווני נותר לעמוד ביראת כבוד. זקוק הינך לברכה, פותח הצדיק, החנווני מהנהן בראשו כשליבו הולם בהתרגשות. אם תיתן לי שלוש מאות רובל, יהיו לך בנים, אומר הצדיק בקול חרישי. שלוש מאות רובל? תמה החנווני, זהו הון עתק, איני גביר וגם לא בן גבירים, אולי אוכל לקבל הנחה? שאל, הרבי מנענע בראשו לשלילה, ואומר: "שלוש מאות רובל, לא פחות ולא יותר" החנווני מנסה להתמקח, אך כשהוא מבחין בנחרצות הצדיק הוא מבין כי אין הנחות, אם רצונו להיפקד ולהיוושע, עליו לשקול לידי הרבי את הסכום הענק בשלמותו. שלוש מאות רובל טבין ותקילין. אתייעץ עם רעייתי הוא מפטיר, ועם שחר עזב את העיירה כשפניו מועדות אל ביתו. כשסיפר לאשתו את כל השתלשלות העניינים, הגיבה בתדהמה: סירבת, איך יכולת? שנים רבות כל כך התיישרנו וחיכינו, אני מוכנה לוותר על כל אשר לנו, העיקר שנזכה להכניס אור ושמחה אל ביתנו, עולל קטן ומתוק שווה בעיני יותר מכל אוצרות תבל.

אל תדאגי עדיין לא מאוחר, אני יודע היכן שוהה הצדיק, ואם אודרו אשיג אותו ואתן לו את הכסף, השיב הבעל ויצא מיד לדרך. לשמחתו של החנווני, רבי שלמה וחסידיו לא עזבו עדיין את העיירה. החנווני ניגש אל הצדיק והושיט לו צרור, הנה הכסף רבי שלוש מאות רובל לא פחות ולא יותר. לתימהונו סירב הצדיק לקחת את הצרור מידי, כבר איחרת את המועד נאנח, איחרתי? נדהם החנווני, וכי שטר חוב הוא זה? מדוע יום אחד משמעתי כל כך. הצדיק לא השיב מאומה. מאוכזב שב החנווני אל ביתו, הצדיקים הללו לא יכולים להבין את כאבי, רטן לעצמו, והחליט לא לנסוע עוד, לא לקרלין ולא לליאזנא. חלפה תקופה ארוכה, עסקיו של החנווני לא הצליחו כבעבר, בלית ברירה נסע לליאזנא לבקש את ברכתו של "בעל התניא".

(ליומא דהילולא של הרה"ק רבי שלמה מקרלין זיע"א

(כ"ב תמוז)

ביום הפטירה של הצדיק נשמתו עולה וזורחת

מעשה נורא זה התרחש באחת העיירות לפני למעלה ממאתיים שנה. ידידות מעניינת נרקמה בין המלמד לחנווני, שניהם היו נשואים שנים ארוכות, ובבתיהם שררה דממה מעיקה, חשוכי בנים היו. שניהם לעיתים שוחחו על צרתם, מנסים לעודד איש את רעהו, וכאבם המשותף קרבה זה לזה. באחד הימים סיפר המלמד לחנווני ששמע על כוח ברכתיו של הרה"ק "בעל התניא" זיע"א, הבה ניסע אליו שנינו, אולי גם אנו ניוושע מברכותיו של הצדיק, הציע כשנימת תקווה בקולו. נסעו השנים לליאזנא, המתינו יחד עם יהודים רבים שגם הם המתינו לשעת הכושר להיכנס בקודש פנימה. כשהגיע הרגע הנכון וזכו להיכנס לצדיק ל"יחידות", סיפרו בכאב ובדמעה על הצרה המשותפת שלהם, וביקשו את ברכת הרבי לזש"ק. הסתכל עליהם הרבי הקדוש בעיניים רחמניות ואמר בכאב: "לא אוכל לעזור לכם, סעו אל הרה"ק רבי שלמה מקרלין זיע"א, אולי הוא יוכל להושיע אתכם".

כשהגיעו לקרלין וביקשו להיכנס אל הרבי, אמרו להם החסידים, אצלנו אין תור מסודר לכניסה ליחידות אצל הרבי, הרבי עצמו קורא לאנשים הזקוקים לישועה וברכה. שבו עימנו וחכו בסבלנות עד שתיקראו לחדרו של הרבי. ישבו השניים בקרלין וחיכו. באחד הימים החליט המלמד הסקרן להביט מקרוב בעבודת הקודש של רבי שלמה מקרלין, פנה אל הגבאי, אנא אל תסגור הלילה את דלת ביתו של הרבי ברצוני להגיע אחר חצות ולהציץ במעשי הצדיק בשעה זו. לאחר הפצרות מרובות הסכים הגבאי לבקשתו.

בשעת לילה מאוחרת הגיע המלמד אל ביתו של הרבי משך בידית וגילה שהדלת נעולה, הגבאי שכח את הבטחתו, הוא רצה לסוב על עקבותיו, כשלתע שמע את הרבי קורא לגבאי ומורה לו, פתה את הדלת, האיש הניצב על הסף רוצה לראות את עבודתנו. המלמד נרעד, מעדיף היה שהאדמה תפצה את פיה ותבלע אותו, הגבאי הכניס אותו לחדרו של הצדיק, הוא ראה שני נרות דולקים ושלולית גדולה על הארץ, אחר כך פגשו עיניו את עיני הצדיק, פניו של רבי שלמה היו רטובות מדמעות, כנראה נקוותה השלולית מבכיו של הרבי חלפה מהשבה מהירה בראשו של המלמד הרועד. ראית מה מעשינו אחרי חצות הלילה? שאל רבי שלמה כשנימת תוכחה בקולו, ומיד הוסיף "דע כי בנים לא יהיו לך".

בבוקר סיפר המלמד לרעהו החנווני את קורותיו בלילה האחרון. אם הרבי אומר שלא יהיו לי בנים אין טעם לשהייתי בקרלין,

משל ונמשל

תרופה בדוקה

יש בני אדם שלאמתו של דבר לא נתרחקו עדיין הרבה מדרך התורה, עמוק בלבם עדיין מהבהב הויק היהודי וכשהם לעצמם אפשר שהיו נוהגים מנהג של יהודים כשרים, אך כשהם רואים מעשיהם של אחרים מופקרים פורקי עול מתאוים לעשות כמוהם והם שוקעים לגמרי בתהום החטא.

משל למה הדבר דומה לעיירה שפרצה בה לא עלינו מגיפה, וכמעט כל יושבי העיירה חלו באותה מחלה אנושה, וכל רופאי העיירה לא ידעו לה כל תרופה. אחד מתושבי העיירה שנפל אף הוא למשכב באותה מחלה אנושה, שמע כי באחת העיירות הסמוכות יש רופא גדול ומפורסם שהוא מומחה במיוחד לאותה מחלה, וכבר ריפא ממנה אלפי אנשים והציל ממש את חייהם. שלח החולה לקרוא לאחד מידידיו הטובים ואמר לו, מבקש אני ממך: סע מהר לאותה עיירה והבא הנה את הרופא ההוא בכל מחיר, כי אין אני רוצה למות. אמר לו ידידו מה לך כי תיחפו יותר מכל שאר יושבי העיירה, וכי אתה בלבד חלית במחלה זו, הרי כמעט כל התושבים חלו במחלה, מדוע לא תחכה עד אשר תבוא בדברים עם חולים אחרים, וביחד תומיניו אותו רופא שיבוא לכאן כדי שירפא את כולכם, מלבד זאת מניין אתה בטוח כי אמנם ידע הרופא ההוא להעלות ארוכה למחלה אנושה זו? ואם כן כלום כדאי לך הדבר? נתכעס החולה כעס גדול וגער בידידו בנויפה: איך אתה עומד כאן ומרבה להג בדברים שאין להם שחר, כל חיי תלויים בשערה, אף רופא אחד מאלה המצויים כאן אינו יודע תרופה למחלתי, עכשיו רצונך שאעמוד ואחכה עד שאחרים יימלכו בדעתם להזמין אותו רופא מפורסם, וכי מה איכפת לי מה יעשו הם? בעת שחיי בסכנה אני חייב לעשות הכל כדי להציל את חיי, ומה שאמרת שאיני יכול להיות בטוח כי אמנם יעלה אותו רופא ארוכה למחלתי, אף זה דבר של שטות הוא, כי במקום שיש סכנת נפשות, חייב אדם לעשות כל מה שבידו כדי להציל את חייו, ואפילו אין תקווה רבה לדבר.

הנמשל: כן הדבר עם אותם בני אדם שהזכרנו, אילו יודעים היו מה אנושה מחלתם ודאי שלא היו שמים לבם כלל למה שעושים אחרים, אלא היו מועיקים מיד אותו רופא מומחה, היו מקבלים אותה תרופה בדוקה ששמה **תשובה**, והיו מעלים ארוכה למחלתם בלי להיגרר אחרי אותם חולים מסוכנים שאינם מרגישים ואינם שמים על לב. ועכשיו בואו והגייעו בעצמכם, שאם בחולי הגוף שאינו אלא דבר שבארעי עושה אדם נבון כל מה שבידו כדי להציל את עצמו, אפילו אינו בטוח שיש ממש ברפואה זו, בעניינים שבנפש שהוא דבר הקיים בזה ובבא, על אחת כמה וכמה שחייב אדם לעשות הכל כדי להינצל מהבלי החטא, בלי לשים לב כלל למה שעושים אחרים.

(הגה"ק ה"חפץ חיים" זיע"א)

כשנכנס ליחידות, שאל אותו הרבי, היית אצל רבי שלמה מקרלין? הייתי וחבל שהייתי, נאנח החנווני, שבועות ארוכים חיכיתי עד שיקרא לי הצדיק ויברך אותי, כשסוף סוף קרא לי הצדיק אליו, דרש הוון עתק תמורת הברכה, כשהבנתי שאין טעם להתמקח אמרתי לו שאשאל את אשתי. אשתי הסכימה מיד לתת שלוש מאות רובל, ושבתי אל הצדיק והכסף בידי, אך למרבה תימהוני ואכזבתי, סירב רבי שלמה לקבל את הכסף וטען שאיחרתי את המועד. וכי בעניינים כאלו אפשר לאחר את המועד? שאל בתמיהה

הרבי "בעל התניא" הביט בו בעצב ואמר: דע לך כי נענשת על שביזית תלמיד חכם, על פי הדין המבוזה תלמידי חכמים מתחייב בתשלום קנס של ליטרת זהב, ערכה של ליטרת זהב בימינו שווה לשלוש מאות רובל, הפוסקים נחלקו האם המשלם את הסכום הזה, פטור רק בדיני אדם או שהוא נפטר גם מעונש בדיני שמים. רבי שלמה רצה לעזור לך והוא המתין ליום פטירתו של הפוסק, שלדעתו תשלום הקנס פוטר ומנקה כליל את החוטא. ביום הפטירה של הצדיק נשמתו עולה וזורחת, ובבית דין של מעלה נפסקת ההלכה כמותו, לו היית שומע בקולו של רבי שלמה ונותן מיד באותו יום שלוש מאות רובל, היו מוחלים לך בשמים על עוונך, והיית זוכה לזרע של קיימא, אך אתה איחרת את המועד.

מעולם לא ביזיתי תלמיד חכם, טען החנווני האיש, היחיד שאולי פגעתי בכבודו היה יששכר דב מקבילניק, אך הוא היה יהודי פשוט. ר' יששכר דב היה תלמיד חכם אמיתי ובעל רוח הקודש, ואף זכיתי ללמוד תורה מפיו, השיב הרבי, בגלל שהוא היה מורי ורבי, לא יכולתי אני למחול על כבודו ולכפר ולנקות את עוונך, זו הסיבה ששלחתי אותך אל רבי שלמה מקרלין, הוא לא היה תלמידו ולכן יכול למחול על כבודו. החנווני פרץ בבכי, הרבי הביט בו בחמלה והשתתף בצערו על ההודמנות שהוחמצה.

הודמנות אחרונה

היות ואנו קרובים לסיים חיבור מקיף על חייו ופועלו של אבינו רועינו כ"ק מרן אדמו"ר הרה"ק **רבי חזקיה משה מקרעטשניף** זצוק"ל, ובפרט כעת שאנו מתקרבים ליומא דהילולא דיליה החל בטי"ו תמוז, אנו יוצאים בזאת בקריאה לכל מי שיודע על עובדות והנהגות מחייו ופועלו, או שבידו תמונות, מכתבים ומסמכים ממנו, וכן על הקשר בינו ובין צדיקי דורו ויע"א, שיצור עמנו קשר ויביא את הברכה לבתי ישראל.

דרכים ליצירת קשר:

הרה"ג ר' אברהם מרדכי בלינדער - 058-3228148

אימייל - 3133033@gmail.com

וזכותו של אותו צדיק תעמוד לכל התורמים והמסייעים לעניין נשגב זה, לאורך ימים ושנים בבני חיי ממוזני רוויזי.

צִיּוֹן אָדָם לַחֲבֵרוֹ

עבור שלום בית

הגאון רבי משה רוזין זצ"ל היה רבה של העיר כוידאן, בה התגורר הגה"ק ה"חזון איש" זיע"א לאחר נישואיו, פעם סיפר: שה"חזון איש" נכנס אליו כשהוא עדיין היה אברך צעיר שאף אדם לא ידע על גדלותו, והתחיל לדבר עמו בדברי תורה. הוא הציע לי ללמוד עמי בחברותא, בתנאי שאף אחד לא ידע על כך, הסכמתי לתנאי זה ולמדנו, ומאז נעשיתי אני לתלמידו של האברך הצעיר. באחת הפעמים סיפר לי הרב קרליץ על יעקב הפחח שחולה הוא, והוא מבקש שאצטרף אליו לביקור חולים. אמרתי לו שהרב אינו נוהג ללכת אל בתי האנשים. בעודי משתאה מאיפא יודע האברך הצנוע הזה על שלומו של אדם פשוט כיעקב הפחח? גברה פליאתי עוד יותר כשמעתי את נימוקו לבקשתו זו, וכך אמר לי: יראה כבודו, אשתו של הפחח מזוללת בבעלה ומתוך כך נוצר מצב שבו החל ה"שלוש בית" להתערר אצלם, ואני חושש שזה עלול להתדרדר עוד. לכן בהודמנות זו שיעקב הפחח חולה, אם נעלה לבקרו, הרי יוצר רעש בעיר מביקורו הנדיר של הרב, ויהיה לה מזה כבוד גדול, שהכל לכבוד בעלה, ואז היא תדע להעריך את בעלה כראוי וה"שלוש בית" ישוב על כנו. ואכן כך היה, לאחר הביקור שלנו בביתו, לא חדלה אשתו להתפאר על הזכיה הגדולה שנפלה בחלקה בביקורו של רב העיר אצל בעלה, ומאז שרר שם שלום בית.

בקנאו את קנאתי ולימוד זכות

מסופר: פעם ביקרו אצל רבה של ירושלים הגה"ק רבי יוסף חיים זוננפלד זיע"א אורחים נכבדים מן התפוצות. שאל אחד מהם את רבנו, מדוע מוכיח בלא הפוגה רבים מאחינו בני ישראל? והלא דרכם של צדיקים היא להמליץ טוב על ישראל וללמד עליהם זכות כלפי אלוקים ואדם. נעץ רבי יוסף חיים את שתי עיניו החכמות בפני השואל ואמר: האמינו לי מורי ורבותי, שבכל יום אני אומר תהילים, ומתחנן לפני השם יתברך בעד כל בני ישראל, אפילו הגרועים שבהם שהתרחקו מסיבות שונות מדרך אבות. אך כל זאת אינו אלא ביני לבין הקדוש ברוך הוא, אבל כשהנני פונה לבני אדם חוטאים ופושעים, חייב אני להוכיחם ולייסרם בדברים קשים וחרिפים, כדי שיחזרו למוטב בעוד מועד, ולפחות ימנעו מלהפיל ברשתם הפרושה יהודים אחרים. רבי יוסף חיים הפסיק לרגע קט את דבריו הנמרצים, ואחרי כן סיים ואמר: דרך זו שאני נוקט כל ימי חיי היא לעניות דעתי דרך החסידות הצרופה, תביעה נמרצת מן האדם להיטיב דרכו, ולימוד זכות עליו לפני השם יתברך.

אהבת ישראל

מסופר על הרה"ק ה"סבא" משפולא זיע"א שפעל בשמים, שיהיו לו בנים פשוטים, כדי שיהיה לו פתחון פה להמליץ על בני ישראל עם קדושים לפני השם יתברך ולהוכיח לו, שאף על פי שבני הם פשוטים אוהב אני אותם כנפשי.

תִּילּוּלָא דְצַדִּיקָא

שבת קודש י"ט תמוז

הרה"ק רבי אהרן שמואל ב"ר ישראל (תפארת שמואל על הרא"ש (תל"ט)

הרה"ק רבי מאיר תאומים ב"ר יוסף (אבי הפרמ"ג - תקל"ג)

יום ראשון כ' תמוז

הרה"ק רבי נתן נטע האנווער הי"ד ב"ר משה (שערי ציון - תפילות - (תמ"ג)

יום שני ב"א תמוז

רבי אליהו ב"ר משה לואנץ (בע"ש מווארמס - שצ"ו)

יום שלישי כ"ב תמוז

הרה"ק רבי שלמה מקארלין ב"ר מאיר הלוי (תקנ"ב)

הרה"ק רבי אורי פייבל מקריסניפולי ב"ר אהרן (אור החכמה - תקע"א)

יום רביעי כ"ג תמוז

רבינו משה קורדיבירו ב"ר יעקב (רמ"ק - ש"ל)

הרה"ק רבי אריה יהודה לייב סג"ל

מוואליטיסשק ב"ר שלום (תקע"ג)

הגה"צ רבי אברהם יצחק העלר מצפת ב"ר שמואל (תרס"ט)

יום שישי כ"ה תמוז

רבי אהרן ברכיה ב"ר משה (מעבר יבק - שצ"ט)

הגה"ק רבי אריה לייב ב"ר אשר (שאגת אריה - תקס"ה)

הרה"ק רבי מאיר מאפטא ב"ר שמואל (אור לשמים - תקצ"א)

זכותם תגן עלינו ועל כל ישראל אמן

מצווה הלכות

מאת הרה"ג נמליאל הכהן רבטיבין שליט"א
מח"ס "גם אני אודך" רמזים וסיק התרים על המצוות.

קביעות מקום בתפילה (י"א)

א) הקובע מקום לתפילתו, יכול להעלות את תפילתו עד מקום שירצה למעלה. (שער הכוונות דרוש ב' מדרושי כוונת העמידה, דף כ"ט ע"ב)

ב) כל הקובע מקום לתפילתו, זוכה שלא יגלה ממקומו, ויהיה תמיד שוכן במקומו. (כף החיים, סימן צ', ס"ק קי"ז)

ג) המתפלל במקום קבוע שחרית, ולמנחה יש לו מקום קבוע אחר, יכול לפעמים לבוא להתפלל מנחה במקום שרגיל להתפלל שחרית, דכיון שהוא מקומו הקבוע לשחרית, נחשב קבוע גם לגבי מנחה. (אוסרי לגפן, חלק י"ג (א) עמוד תק"ל, סימן ס"א)

ד) הקובע מקום לתפילתו, השכינה שורה באותו מקום. (ספר דרך משה, ליום ט')

בחסות רשת חנויות

גל פז

קרית קרעטשניף רחובות

טל': 052-7144471 מייל: sipureitzadikim@gmail.com

בחסות "דודי קאר"

הסוכן החרדי שלך להשכרת רכב
מכל החברות 052-7655-222